

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 87

Číslo 1

1. ledna 2007

Cena: 6 Kč

BETLÉMSKÉ SVĚTLO LETOS POPRVÉ SVÍTÍ I V NAŠÍ CÍRKVI

Záře betlémské hvězdy kdysi pře-kvapila pastýře při stráží a přiměla perské učence k dlouhému hledání narozeného Krále.

Jedno světlo nad miliony jiných. Světlo věčné, ale ve své jemnosti tak často přehlášované září pomíjivých bludiček.

Ruce plné lásky starostlivě opatrují plamínek odpálený v Betlémě a nesou jej lidem.

Plamínek, který rozzáří nejen svíce. Plamínek lásky, vděčnosti a pokoje. Chceme jej připomínat. Chceme jej nabídnout, i když naše ruka je zkrhlá.

Nabídněte jej, prosím, i svým blízkým a sousedům. Přineste jim jej s úsměvem a s otevřeným srdcem.

Lístičky s tímto textem rozdávali třetí adventní neděli na pražském hlavním nádraží lounští skauti s lucerničkami. Čekali se skauty z řady dalších oddílů na vlak od Brna, který měl přivést betlémské světlo. To potom rozvázeli do dalších míst. První plamínek byl zapálen den předtím ve Svaté zemi v chrámu Narození Páně od večného světla, které je zde udržováno desítky let. Letadlem se dostal do Vídně, kde bylo světlo přivítáno na ekumenické bohoslužbě. A odtud se už podvacáté šíří po celé Evropě. To "naše" přivezli skauti nejdříve do Brna, odkud se hvězdicovitě šíří vlaky po celé republice.

Tentokrát jsme měli možnost získat plamínek i pro naši církev. Pražský skaut Míla sice neměl úhlednou lucerničku, ale jen sklenici se svíčkou, i ta však splnila svůj účel. Přesně v půl jedenácté ji přinesl do chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze, právě když shromážděná náboženská obec společně vyznávala

svou víru. Betlémským světlem pak bratr farář Lumír Čmerda zapálil třetí adventní svíci.

Tak se betlémské světlo dostalo do naší církve právě v chrámu, kde lidé měli před 87 lety poprvé po téměř 300 letech možnost slyšet vánoční bohoslužbu v češtině. Tento mocný zážitek způsobil, že už za několik dní zde s radostí mohli vyslechnout zprávu, že vznikla nová církev, ke které se hned v počátcích přidávali lidé po tisících. A hned po vyhlášení církve se právě v chrámu sv. Mikuláše shromažďovali první nadšenci, kteří vybírali peníze na stavby nových sborů.

V chrámu sv. Mikuláše byli svěceni první kněží naší církve, byli zde instalováni i první biskupové. Každoročně se zde také konají slavnostní bohoslužby, na kterých si toto slavné období v životě naší církve připomínáme.

Je dobře, že celý rok nám zde bude svítit plamínek betlémského světla, který připomene, odkud jsme vyšli a k čemu se stále hlásíme.

Naše církev prošla a stále prochází nelehkým obdobím. Byly chvíle, kdy si o její další život dělali naši členové vážné starosti. Všechny tyto problémy však byly a jsou jen stíny minulých chyb, jejichž doznání nás jistě přivede k vnitřní očistě. Jen tak totiž budeme moci doufat v Boží pomoc, kterou tak nezbytně potřebujeme.

Do nového roku si jistě všichni přejeme, aby byl prvním rokem zlomu, kdy stíny zmizí, prázdné lavice sborů se znovu začnou plnit lidmi, kteří budou přicházet ke slyšení Božího slova, protože budou cítit, že právě to jim v životě chybí a nedovedou se bez něj obejít.

Helena Noemi Bastlová

DO NOVÉHO ROKU VSTUPUJEME S MODLITBOU

Sestry a bratři, do nového roku 2007 vstupujeme nejen s nejrůznějšími osobními předsvezetími a přáními, ale také jako společenství církve s modlitbou. Naše jistota, že nás Bůh slyší, je opřena o Ježíšovo ujištění: „Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, učiním to“ (J 14,13).

Na začátku nového roku vkládáme mnohé prosby a přání do svých osobních i společných modliteb. Modleme se za svět a za svou vlast; modleme se

za své blízké z rodiny; prosíme za zdraví; modleme se za to, abychom byli ušetřeni přírodních katastrof, modleme se, aby se dařilo dobré dílo; aby se vyřešil určitý problém, k jehož vyřešení potřebujeme Boží přispění a příznivé okolnosti; modleme se, abychom se osvědčili v náročném zaměstnání; abychom obstáli ve složitých situacích; aby se zlepšovaly napjaté a komplikované vztahy mezi lidmi.

A ještě jedna velmi důležitá prosba by měla v tento den být připojena k našim společným modlitbám. A to prosba za jednotu církve. To nám připomíná apoštol Pavel, který prosí, aby křesťané byli svorní a neměli mezi sebou roztržky (1 K 1,10). Jednota církve je neustále narušována a ohrožována nesvorností a osobními roztržkami mezi jednotlivci a skupinami. Jednota je základní nepostradatelná hodnota pro křesťanské společenství. Proto je třeba za jednotu církve - i husitské církve - stále se modlit. Ten, kdo se za jednotu církve modlí, myslí na ni, ten jí také v konkrétních dobrých vztazích napomáhá.

V roce 2007 si budeme připomínat pastýřské a učitelké osobnosti naší církve, které mají v tomto roce své výročí. Je to především první patriarcha dr. Karel Farský, od jehož úmrtí uplyne 80 let († 12. 6. 2007). Je třeba vzpomenout i na další patriarchy, biskupy a učitele naší církve: druhého patriarchu dr. Gustava Adolfa Procházku (11. 3. 1882 - † 9. 2. 1942), čtvrtého patriarchu dr. Miroslava Nováka (* 26. 10. 1907),*

*biskupa olomoucké diecéze Bohumíra Cigánka († 5. 1. 1957), teologa prof. Karla Statečného († 12. 8. 1927), teologa a biskupa Františka M. Hníka († 28. 4. 1962), církevního historika prof. dr. Miloslava Kaňáka (*17. 2. 1917), novozákonního teologa prof. dr. Jindřicha Mánka (*18. 7. 1912 - † 18. 10. 1977) a další osobnosti a svědky. Na jejich životě poznáváme nezměrné pracovní úsilí i hloubku a vytrvalost víry. Současně při bližším poznání jejich životní cesty spatřujeme složitost situací, do kterých v politických a společenských poměrech byli postaveni a ve kterých se měli osvědčit. Ani my se nemůžeme v současnosti vyhnout zápasům o hodnoty evangelia, ke kterým patří pravdivost, čestnost a dobrá pověst (Fp 4,8). Jakými hodnotami byl naplněn čas uplynulého roku a jakými hodnotami budeme naplňovat čas nového roku 2007?*

Po prvním dnu nového roku, který je nový, zvláštní, sváteční, přijdou další dny a s nimi naše všední povinnosti, každodenní úkoly, problémy i těžkosti. Přesto smíme vstupovat do dnů nového roku s velkým příslibem, povzbuzením a jistotou o Ježíšově pomoci. A s modlitbou v jeho jménu můžeme také tento rok 2007 začínat. Pane Ježíši Kriste, který jsi alfa i omega, začátek i konec, přijmi tento rok do svých rukou a veď nás podle své vůle! Požehnej naše upřímné touhy a dobré úsilí, pomoz, ať se zdáří, co nás k tobě přibližuje.

Tomáš Butta,
patriarcha

BISKUPOVÉ PŘEJÍ SVÉ CÍRKVI:

Protože vnímám církev jako společenství diecézí, nechci své přání omezit jen na jednu diecézi, "tu svou". Snad to nebude počítáno jako nemístné zasahování do jiných diecézí.

Dovolují si přát církvi, aby byla věrohodná a tak okolnímu světu dávala jasný signál, že je místem, kde se přes lidskou slabost přeče jen děj Boží věci.

Velmi se modlím v této souvislosti za pokání církve. To jest za to, abychom se učili odkládat své vztité pohledy a svá hodnocení a přijímat pohledy a hodnocení Boží.

A v neposlední řadě přejí církvi také hlubší poznání Boží bázně. To s tím úzce souvisí.

Věřím, že v tom je pak zahrnuto i všechno ostatní. Pak se může stát to, po čem toužím: Abychom se my lidé menšili a Kristus v nás a mezi námi mohl růst a jeho přítomnost a vláda se stala zjevnější.

Své diecézi přejí dobrého biskupa,

kteří by věrohodně dosvědčovali sílu evangelia a povzbuzovali tak obce i jednotlivce k živé víře a který by měl dar sjednocovat a opravdu smířovat.

Obcím diecéze přejí, aby se každá z nich více stávala společenstvím živé víry otevřeným pro své okolí a vyzářujícím světlo, které bude pomáhat i druhým. V dnešním zmatku a zatemnění hodnot je potřeba jasný orientační bod. Kdo jiný by to měl být než místní církevní obec? Přejí obcím, aby se jejich práce dařila, aby přibývalo více lidí, kteří chodí na bohoslužby a další setkání. A také aby se dařilo vymýšlet a uskutečňovat nové netradiční formy práce, díky kterým by s církví přišli do kontaktu další lidé.

Dále přejí diecézi dobré, povolání a znovuzrozené kněze, jáhny a kazatele, kteří jsou si vědomi svého povolání a ve kterých hoří oheň Ducha svatého. Ti pak mohou zapalovat i druhé. A pochopitelně také přejí nová povolání a nové duchovní.

Duchovním přejí dobré a věrné kolegy i ochotné pomocníky z řad věřících a také to, aby cítili v lidech kolem sebe zájem o Boží slovo, svátosti a vůbec o Boží věci a tak si mohli více uvědomovat jedinečnost i smysl svého poslání.

Protože před sebou máme i konkrétní úkoly, přejí také, aby se dařila práce se vzděláváním rad starších, aby mohly jasněji a s větší uvědomělostí vykonávat svou úlohu v životě obcí. Rád bych také, aby se prohlubovalo další vzdělávání duchovních a jejich spirituální formace. A také, abychom pokročili v řešení organizačních otázek týkajících se naší diecéze, jak vyplynuly z diskuse na posledním diecézním shromáždění.

Je toho pochopitelně mnohem víc. Věřím, že ostatní přidají další. Můžeme si přát ledacos a ledacos si i navymýšlet.

Nejdůležitější však stejně bude to, *Dokončení na str. 3*

Nové začátky

Co charakterizuje začátek nového roku? Kromě jiného je tato doba typická tím, že si lidé (častěji než kdy jindy) dávají různé závazky a předsevzetí. Musím uznat, že je to skutečně pěkný zvyk. Jenom škoda, že pouze mizivé procento úvodních předsevzetí se opravdu stane skutečností. Tato selhání mají svoje důvody:

Často děláme rozhodnutí, na kterých nám ve skutečnosti nezáleží. Víme, že at' už je dodržíme nebo ne, nic se nezmění.

Mnohá z našich předsevzetí jsou naprosto nereálná. V návalu euforie slíbíme věci, kterých nelze dosáhnout. Nedokážeme zkrátka odhadnout svoje možnosti.

Selháváme, protože nám chybí vytrvalost. Něco nás nadchne, potom ale přijde něco jiného, co se nám zdá ještě lepší. Dnes existuje množství lidí, kteří sice udělají určité rozhodnutí, ale jakmile o ně ztratí zájem nebo jim přestane vyhovovat, jednoduše na ně zapomenou. Jestliže tě přestane bavit zaměstnání a unavuje tě – uteč! Škola se ti stala břemenem – uteč! Manželství přestalo být dobrodružstvím – uteč! Metlou moderní doby se stal postoj „dělej to, dokud máš dobrý pocit; když zmizí vzrušení, zapomeň na to!“

Pro ty, kteří chtějí najít pomoc, aby neselhávali v plnění předsevzetí, mám dobrou zprávu: Boha vůbec neznechutí lidské "slibotechny". On je připraven dát nám novou šanci (a nepočítá, kolikátou už).

Další dobrou zprávou je, že nemusíme čekat, až nastane určitý den, nebo až uplyne určitý čas. Boží "služba nových začátků" má "nonstop" provoz. Bůh nám důvěřuje a pracuje v nás, abychom měli Jeho moc v sobě.

V nebi nebudou lidé, kteří nepadali. V nebi budou ti, kteří vždy znovu povstali a v Boží síle začali znovu.

–C.K.–czka

Z kazatelského plánu

1. LEDEN – NOVÝ ROK

Jména Ježíš

Církev kdysi moudře stanovila, aby počátek nového občanského roku připadl na tentýž den, kdy si křesťané připomínají, že Spasitel byl obřízkou přijat za občana Božího lidu Izraele. Jméno, jež dostal (Jahve je spása), mu nebylo dáno pozemskými rodiči, nýbrž přímo nebeským Otcem jako jediné pravému a hodnému nositeli toho jména. Každý významný krok v životě a cokoliv začínáme, číňme ve jménu Ježíše Krista. Poprosíme-li o jeho pomoc, jen tak naše modlitby dojdou vyslyšení. Naším dobrým snahám se dostane požehnání. Kdo se chce obejít bez Ježíše Krista, tomu nic nebude platné dbát o "vykročení pravou nohou".

Vstup: Jr 23,5-6

Tužby:

2. Aby nám jméno Ježíš připomínalo, co nejvyšší Lásky vykonala a pro naši spásu stále činí...
3. Aby naše modlitby ve jménu Pána Ježíše Krista byly upřímnými modlitbami pravých věřících a tak i vyslyšení docházely...

Epištola: 1K 1,1-10

Evangelium: J 14,12-14

K obětování: Ř 10,9 (Ga 5,6)

K požehnání: Ef 1,17-19 (Ž 112)

Modlitba:

Otče nebeský, podle našeho lidského počítání zahajujeme dnes nový úsek naší životní cesty. Prosíme, abys nás vyzbrojil statečným odhodláním orientovat se tak, jak nám tvůj nejmilejší Syn ukazuje, a jeho podávané ruky se pevně držet. Zbav nás všech obav z nejisté budoucnosti. Naplň naše nitra poklidem doufajících. Kéž nejenom rádi nasloucháme svému Mistru, ale kéž se naučíme ochotně ho napodobovat v lásce, obětavosti a službě. A at' nás čeká v budoucích dnech cokoliv, chceme si připomínat, že tvá svrchovaná vůle, moc, moudrost i láska řídí tento svět i naše životy.

Vhodné písně: 60, 70, 80, 195, 272

CO SE DÁ NALÉZT VE STARÉM ARCHÍVU I.

Článek, který vám předkládám, jsem našel ve starém archívu a pisatelem je patriarcha ThDr. Karel Farský. Jde o autentický zápis podepsaný naším patriarchou, zápis z cesty na Slovensko do Liptovské Osady v roce 1926. Uvědomme si, že to bylo necelý rok před smrtí našeho prvního patriarchy. Je fascinující, že nemocný člověk s takovou mírou obětavosti jede na pozvání bývalého katolického faráře Matášovského.

Farář Matášovský působil v naší církvi v Liptovské Osadě zhruba rok, poté se ztrácí a není ani v centrální evidenci naší církve. Objevil jsem archívní materiály 21 dopisů tohoto prvo-faráře v Liptovské Osadě, ve kterých popisuje svůj spor s biskupem Vojtašákem, který má být katolickou církví blahoslaven. Sehnal jsem dvě soudní rozhodnutí, kdy zmíněný kněz je biskupem Vojtašákem žalován. Je až neuvěřitelné, co si musel vytrpět, protože konvertoval s celou svojí katolickou farností. Po příjezdu dr. Karla Farského bylo již jmenovitě registrováno 1000 konvertitů. O dějinách Liptovské Osady a o zajímavých archiváliích vás budu postupně informovat.

Vyžádal jsem si na římsko-katolické konzistoři osobní spis faráře Matášovského. Obdržel jsem odpověď, že žádný neexistuje, avšak zaslali mi exkomunikační latinský dekret, který tohoto faráře exkomunikoval a byl zaslán z Říma. Je až dlužno úžas, co všechno byli lidé ochotni vydržet pro svoji víru... jak jsme na tom my dnes?

Jan Hradil

Zápis z cesty z roku 1926

Obec Liptovská Osada u Ružomberoka na Slovensku je už více nežli jeden rok vzrušována sporem, který vede proti tamnímu řádnému faráři Jánovi Matášovskému biskup Vojtašák, který jmenovaného faráře suspendoval a do Osady vyslal maďaronského kněze jiného. Ministerstvo zemědělství jakožto patronátní úřad neuznalo však za nutné, aby zrušilo prezentaci faráře Matášovského na faru a kostel v Osadě a prohlásilo, že ponechává jmenovaného v držení benefícia, tj. kostela i fary. Podotknouti dlužno, že tyto objekty stojí na státním pozemku, byly od státu postaveny, a teprv při komaszczi r. 1900 do pozemkové knihy zaneseny jako

majetek církve římské. Po bezvýsledném církevním sporu uvolil se poslední farář M. dohodou ze dne 22. března t. r., že z Osady ustoupí přes to, že velká většina občanstva si odchodu jeho nepřeje a vnučovaného kněze nepřijala. Ujednáno za prostřednictví okresního náčelníka Skyčáka, že se farář M. vyhrazuje pobyt ve faře až do polovice května a jeho osmdesátiletým rodičům až do vyjmenování nového faráře. Zatím však 8. dubna přijel okresní náčelník Skyčák z Ružomberoka odpoledním vlakem se 38 četníky a 4 nosiči, dal v nepřítomnosti faráře M. jeho veškeren nábytek se zařízením vyházeti na ulici do deště a bláta, dva kusy dobytka vypustili z chléva na ulici, takže majitelé shledali se s nimi teprv po dvou dnech.

(Pokračování příště)

Poznámka a prosba redakce: Protože si v letošním roce připomínáme 80. výročí úmrtí našeho prvního patriarchy ThDr. Karla Farského, prosíme členy našich náboženských obcí, aby zapátrali ve svých kronikách a pomohli tak i ostatním přiblížit život tohoto mimořádného člověka.

Nad Písmem

VSTOUPIT VE SVĚTLE HOSPODINOVY TVÁŘE

L2, 16-21

Vstupujeme do nového léta Páně 2007. Děkujeme při tom Bohu, že jsme se toho vůbec mohli dočkat. Stále víc si uvědomujeme, že to není samozřejmé. Každý den, který začínáme, je pro nás velkým darem a současně velikou neznámou. Obzvláště to cítíme na prahu nového roku. Copak nám asi přinese? Budeme schopni zvládnout všechno to, co přijde? Dočkáme se příštích Vánoc? A všichni? Naše nejistota a otázky jsou pochopitelné. Přijít totiž může cokoli. Svět, v němž žijeme, nás o tom zejména v posledních letech přesvědčuje.

A tak si navzájem přejeme, aby ten rok byl dobrý, abychom byli zdraví a měli dost síly, abychom nebyli sami a spoustu podobných "věcí". To všechno je moc důležité a lidsky zcela pochopitelné. Ale přece jen to není to úplně nejdůležitější.

Z Písma jsme dnes slyšeli starozákonní kněžské požehnání. Toto požehnání nás učí vidět, na čem v našem životě opravdu nejvíc záleží. Zdraví, síla, láska, zdar v práci a všechno to, co si lidé obvykle přejí, jsou jistě důležité. Nejdůležitější však je, abychom žili v Božím přátelství a přízni. Osobní příznivá přítomnost, přátelství, vzájemný vztah a neustálý dialog s Bohem. To všechno zahrnuje onen výraz "TVÁŘ" ze starozákonního požehnání. Jde o to, aby Hospodin rozjasnil svou tvář nad námi a aby ji k nám stále obracel, aby se na nás po celý čas přívětivě usmíval a komunikoval s námi. V tom je zahrnuta i prosba, abychom žili a jednali tak, aby se Bůh mohl nad námi a vůči nám přívětivě usmívat.

Tím nejstrašnějším, co by se nám mohlo stát, je odvrácená Boží TVÁŘ. To jest opak vztahu. Mrtvo. Mlčení. Prázdnota a samota bez Boha. Kéž jsme toho všichni uchráněni!

Všechno lze snést - i velmi těžké a nepříjemné věci, pokud víme, že Bůh je navzdory všemu, co momentálně zakoušíme, skutečně s námi.

Slovo požehnání je víc než jen lidské vzájemné "přání si". Požehnání je Slovo Boží. Bůh sám nám žehná. On chce dávat dobré dary. On chce rozjasnit svou tvář nad námi. On sám chce tuto svou tvář k nám obrátit. Chce být naší jistotou, pokojem. Toto smíme slyšet a s tímto smíme vstupovat i do tohoto nového roku. Díky za to, že to tak je. Nový rok je současně osmým dnem od slavnosti Narození Páně (oktáv Narození Páně). I dnes se v evangelním čtení ještě vracíme k oně noci. Pastýři běží do chléva k jeslím a plní radosti vypravují o tom dítěti. A Maria všechna jejich slova uchovává a "shromažďuje" v srdci. Nechává je v sobě uvnitř pracovat. Přesně tak to máme dělat my. Shromažďovat evangelium v srdci a stále o něm přemýšlet. Aby také naše srdce bylo naplněno Božím slovem.

Zvěst, kterou jsme slyšeli znovu o Vánocích, nás má opravdu naplnit a proměnit dovnitř, do hloubky. Boží Syn se narodil jako náš bratr. To přináší zásadní důsledky pro naše lidství. To otvírá každému člověku nové možnosti vztahu s Bohem. „Když se naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna narozeného z ženy, aby nás vykoupil...“ To jest, aby z nás učinil lidi opravdu svobodné a zároveň jemu blízké. Adoptované syny a dcery Boží. Boží vztah k nám už pro nás není záhadou. Ani Bůh pro nás není nikým nevyzpytatelným. Rekl nám to jasně: „Já jsem váš Otec. U mě máte trvalý domov.“

Abychom to věděli nejen jako informací, ale abychom to už žili, dal nám už nyní do srdce svého Ducha. Ten nám to připomíná. Už v sobě uvnitř neseme přesvědčení, které jsme si

nevsugerovali my sami, ale které nám bylo dáno. Totiž že jsme opravdu Boží děti a ON je náš Otec.

Toto vědomí nás osvobozuje od našich strachů a nejistot. Co se stalo a co jsme si o Vánocích znovu připomněli, je fakt, na který se můžeme postavit. Nás všechny, kdo jsme to přijali, to už vnitřně poznamenalo. A díky za to.

Vstupujeme tedy na neznámou půdu nového roku. Mnohé naše otázky zůstávají otevřené. Ale to nejdůležitější víme a o to se už dnes můžeme spolehlivě opřít. Kéž nás po celý rok 2007 – a po celý náš zbývající život na této Zemi – posiluje vnitřní vědomí toho, co nám Bůh daroval ve svém jednorozeném Synu jako zádavek veliké a slavné budoucnosti.

Přejí nám všem požehnaný vstup do roku našeho Pána 2007. Vstupme do něj a choďme v něm ve světle Boží tváře...

Petr Šandera

**Hospodine, Otče náš,
ty jsi věčný,
nemáš počátku
ani konce
a jsi Pánem všeho času.
V tvých rukou
je i náš čas,
všechny momenty
našeho života.
Tobě svěřujeme v důvěře
také nový rok,
který začínáme.
Pomoz nám,
at' jej nepromarníme,
ale naopak ho celý
prožijeme s tebou.
Chraň naše srdce,
aby byla cele při tobě.
Pro Ježíše Krista,
tvého Syna a našeho Pána,
který se pro nás narodil,
žil, umřel
i vstal z mrtvých
a znovu přijde ve slávě.
Amen**

BISKUPOVÉ PŘEJÍ SVÉ CÍRKVI:

Dokončení ze str. 1
jestli budeme chtít víc patřit Bohu než sobě. Kéž chceme.

S přáním všeho dobrého od našeho Pána

Petr Šandera,
brněnský biskup

Hleďte především Boží království a spravedlnost a všechno ostatní vám bude přidáno.

Mt 6,33

Milé sestry a milí bratři,

své novoroční přání uvádím slovy Pána Ježíše, která ukazují k tomu, co má stát v životě a službě jednotlivého člověka, ale i křesťanského společenství na prvním místě.

Věřím, že nic lepšího než právě tohle hledání Božího království a jeho spravedlnosti ve všem tom, s čím se v novém roce setkáváme a co podle svých sil a obdarování ve svých sborech ve víře připravujeme, si nelze přát.

Jde jen o to, abychom dokázali vítězit nad pokušením všechno to ostatní, co je nám zaslíbeno, že nám to bude přidáno, nestavět na první místo.

Kéž nám v tom svým Duchem pomáhá sám Pán, vám i sobě přeje

Štěpán Klásek,
královéhradecký biskup

Dobře víme, že štěstí a zdraví, které si nejvíce přejeme, jsou jen "zbožným" přáním. Ať tedy uneseme v příštím roce cokoli, co přijde, ale vždycky s vědomím Boží pomoci. Ať neschvácení žádnými tlaky života jsme i po celý další rok uchvázeni darem Boží lásky v Kristu.

Jana Šilerová,
olomoucká biskupka

Vážné sestry, vážení bratři,

na počátku dvoutisícího sedmého roku po Kristu si vás dovoluji pozdravit a především vás ujistit spolu s apoštolem, že Ježíš Kristus, ten, v jehož jméno vstupujeme do dalšího roku, je tentýž včera i dnes i na věky (Žd 13,8).

Považuji za důležité to připomenout. Ano, Kristus je tou jedinou jistotou, s níž je možné pevným krokem vstoupit do časoprostoru, o němž snad můžeme ledasco tušit, pro nějž můžeme prognostikovat na základě svých zkušeností a zákonitostí vývoje a který přes to bude plný nejrůznějších překvapení - možná milých, možná nepříjemných. O průběhu tohoto roku, stejně jako kteréhokoli minulého, víme jen to, že bude plný úkolů a překážek a zkoušek, v nichž je třeba obstát. S Kristem, který je tentýž včera i dnes i na věky a na kterého je možno právě proto se za všech okolností spolehnout, s Kristem své úkoly splníme, překážky překonáme a ve zkouškách obstojíme. Nebude to jednoduché a snadné. To ne. Ale ani na to nejobtížnější nebudeme sami. Vejdeme-li do nového roku s Kristem, budeme-li jej následovat, budme si jisti, že i kdybychom na cestě pod tíží úkolů upadli a zůstali bezmocně ležet u cesty, On se pro nás vrátí a vezme nás za ruku, zvedne nás a postaví nás opět na nohy.

Nebojte se! Víím to z vlastní zkušenosti a přeji vám, kterým se ještě ne-

stalo, že byste upadli a okolo jdoucí by vámi pohrdali, přeji vám, abyste zakusili ten Kristův dotek, který neumím popsat jinak, než jako otevření nového, krásného prostoru, který neděsí svou velikostí a v němž je plno tváří, které jsem dříve viděl jako nepřátelské a najednou vidím, že to byly jen děs vzbuzující masky, za nimiž se skrývají lidé stejně zranitelní a rozbořilí jako jsem byl já sám, kteří touží po mém citu, soucitu, po mé lásce, po mém doteku.

Přeji vám všem, sestry a bratři, ale především vám, sestry a bratři, kteří tvoříte společenství plzeňské diecéze Církve československé husitské, kteří jste si mne zvolili za biskupa, tedy dohlizitele, pastýře a strážce, abyste v roce 2007 prožili skutečné "léto Páně" plné láskyplných setkání s bližními a Kristových doteků.

Jste v mých modlitbách. Váš

Michael Moc,
plzeňský biskup

V jímavé atmosféře nadějně očekávání příchodu božského Spasitele děkuji Stvořiteli za průnik jeho nebeské Lásky i do činnosti částičky Kristovy církve, kterou, jak jsem bytostně přesvědčen, vytváří právě společenství bratří a sester v pražské diecézi. I my přece máme za co děkovat, neboť uplynulý církevní rok jsme zaznamenali četné posuny v realizaci diecézního programu celkové obnovy ve všech oblastech nám svěřeného poslání. Detailní analýza specifických aktivit bude opětovně zachycena ve Výroční zprávě pražské diecéze za rok 2006. Již nyní tak mohu poděkovat svým čteným spolupracovníkům, kteří výkonně, nezištně a obětavě uplatňovali své profesní dispozice, aby tak společným úsilím nabízelí lidské individualitě počátku třetího milénia pomoc při objevování Boží vůle, ovšem i zcela konkrétní intervenci v případě všelijakých bolestných zkoušek, jimiž každý z nás průběžně procházíme, neboť pouze tak může být živě rozpoznávána síla naší víry.

I v otvírajícím se církevním, následně pak i občanském roce 2007 se musíme v očekávané milosti Božího požehnání snažit nabídnout svému lidskému okolí celé spektrum služebností: od ryze spirituální sféry, přes výchovně-vzdělávací projekty (zde zvažujeme doplnit náš výukový systém, který je prozatím rozložený do oblastí mateřské, školní, umělecké, vyšší odborné a vysokoškolské, ještě o stupeň gymnaziální) až k hranicím sociální instituce (např. dobře a perspektivně fungující pastoračně-psychologická poradna Psyché či v roce 2005 otevřený Dětský domov rodinného typu a Dům na půli cesty v Dubenci). Počítáme rovněž s možnostmi získání objektu pro tolik nutný Kněžský domov, v němž by podzim svého života důstojně prožívali naši duchovní, kteří z různých důvodů nemají vlastní rodinné zázemí. Máme zkrátka hodně plánů, vizí, představ. Ovšem k jejich uskutečnění nutně potřebujeme vnímat a pocítovat přízeň Boží náklonnosti, neboť bez jeho přispění toho příliš nezmůžeme.

A tak se v tomto čase, kdy se před námi otevírá možnost nové budouc-

nosti, modlím za svou církev, aby ono světlo, které ve stále intenzivnější podobě pronikalo v době adventní až k průzračnému jasu vánočního evangelia, napomohlo každému z nás doputovat k branám nově se rodící naděje, že i pro nás, všelijak bolestně poznamenané, nejisté, vnitřně rozpolcené bytosti, je nachystáno osvobozující zklidnění. Osobně jsem Bohu vděčný, že jsem právě v čase námi očekávaného a Jím nabízeného daru odpuštění sám v sobě prožil vnitřní očistu, abych tak před církví mohl svobodně vyznat svou slabost, pocítit nepopsatelné zklidnění vlastního svědomí a již dále nespoutávan všelijakými obavami vykročit k těm cílům, k nimž mě uvádí můj Nebeský Otec. Přeji každému z vás, sestry a bratři v díle Kristova evangelia, abyste i vy zažívali v roce 2007 takovéto zbohacení svého nitra a mohli tak spolu se starozákonním žalmistou s vroucí vděčností vyznat: „Z mých úst plně zní tvá chvála, den co den tě oslavuji.“ (Ž 71,8)

Karel Bican,
pražský biskup

Byl jsem požádán redakcí Českého zápasu, abych řekl přání své církvi. Nebyl jsem si ovšem úplně jistý, zda to má být přání mé diecézi na Slovensku. A tak se nejdříve obrátím k diecézi, která je mi skutečně velice blízká, protože jsem nejenom zpracoval její dějiny z doby první republiky, ale od roku 1998 zde sloužím a zápasím s obnovou nejenom duchovní, ale i s obnovou administrativně právní.

Jsmo nejmenší diecézí této církve. Problémů však máme o to víc, že nás v roce 1939 a 1940 nejdříve Maďarský stát a poté Slovenský štát jednoduše zakázal. Po roce 1948 byl poverenikom Laco Novomestský a dr. Gustav Husák, avšak ani oni nezmenili názor. A tak jsme zůstali do roku 1988 nepovoleni a dnes potřebujeme přidat. Je zapotřebí krásných laiků a my je zde máme, jsme za ně Bohu vděční. Přejeme si moudrost, která je nám zapotřebí a kterou nadílí Bůh jenom těm, kteří naslouchají. Necht' tedy máme dostatek síly k naslouchání všech ostatních, nejen těch našich. Přejme si, aby se k nám česká část církve nechovála macešsky, aby na nás pamatovala a to nejen při rozdělování pozemských statků, ale i ve chvílích, kdy se modlí. Potřebujeme požehnání pro naše faráře, aby všechnu práci, kterou konají, konali ke chvále Pána.

Co popřít celé církvi? Aby již vyšla z chaosu, který je příslovečný této době a církvi se nevyhnul. Aby církev netrpěla bojem o pozemskou moc, aby vytvořila takové prostředí, které bude ke cti a slávě Boží. Existuje staré moudré přísloví "o hlavě a rybě". Proto ať ti, kteří tuto církev vedou, mají dostatek síly, moudrosti a svěžesti mysli.

Stále a stále mne pronásleduje myšlenka mučedníka Savonaroly, který řekl: „Prvokřesťanská církev měla proto úspěch, protože měla zlaté biskupy a dřevěné kalichy.“ Podle něj to je dnes naopak – dřevění biskupové a zlaté kalichy.

Jan Hradil,
slovenský biskup

Svatost jáhenského svěcení přijal 16. prosince 2006 v Bratislavě bratr Jiří Vohryzka. Sloužit bude v nově vznikající náboženské obci ve Vídni.

Harmonický vánoční koncert

V odpočinkovém předvánočním čase se 12. prosince 2006 rozezněly v kostele sv. Vojtěcha první tóny písně Ladovská zima od Jaromíra Nohavici, kterou zastupoval moderátor večera, a začal tím vánoční koncert žáků CH ZUŠ Harmonie. Posluchači však neslyšeli text Jaromíra Nohavici, ale úsměvný text moderátora Martina Grobára.

V první polovině programu se divákům představili naši nejmenší umělci. Za literárně dramatický obor vystoupili Valentina Dytrychová a Tomáš Havlík s dialogem z knihy Madynka od Astrid Lindgrenové. Zpěvačky prvního ročníku Zuzana Svobodová, Nela Vaňousová a Tina Diallo posluchačům zazpívaly jak lidové písně, tak i oblíbenou píseň dětských let Duhovou kuličku. Jediná houslistka celého večera Sára Poláčková s úsměvem zahrála dvě lidové písně. Odvážně se za klávesy posadila Eliška Divišová, která pod vedením svého učitele Romana Haase nacvičila trampskou píseň Okoř. Klavíristka Josefína Velíšková zahrála Tanec a Saschu od E. Fritze. Publikum okouzili vánočními koledami flétnista Jan Papp lidovou písní i Filip Vaňous, kterého doprovázely Nela Vaňousová na klavír a Daniela Vaňousová na tenorovou flétnu. V první části náročného programu nemohl chybět Komorní pěvecký sbor pod taktovou Martina Grobára, o klavírní doprovod se postarala Jaromíra Škampová. Závěr první části patřil Martině Křížové z literárně dramatického oboru, která přednesla Dopis Ježíškovi.

O přestávce si posluchači mohli prohlédnout fotky z expedice Šumava 2006, kterou podnikla nerozlučná učitelská dvojice. Koho však tato výstava nezajímala, mohl se zaposlouchat do vánočních koled, které si připravil Komorní pěvecký soubor dospělých.

Druhá polovina programu patřila již zkušenějším hudebníkům. V úvodu této části na pódium vběhl "kamarád z Ostravy", který svým vystoupením rozpohyboval diváky. Krátký polibek na dobré ráno od Jakuba Nygrýna přišla zahrát Žakovská kapela "Sedum plus". Za doprovodu této kapely Valentina Dytrychová zavzpomínala na Ztracenou bačkorku. Poslední zpěvačka večera Sára Evropejská se nechala unášet písní z pohádky Zlatovláska. Klavíristky pod vedením učitelky Jany Grygarové Barbora Hrotková, Markéta Podpěrová a Magdalena Vodová zahrály skladby od Dmitrije Kabalevského a navíc Markéta zahrála na flétnu Polkové duettino. Roztancovat publikum se podařilo Mikuláši Zichovi, který zahrál Kankán od J. Offenbacha a sklídil za svůj výkon veliký potlesk. Při rozsvícení svíčky přišla před diváky oblíbená učitelská dvojice Otík a vánoční stromeček Romík a společně odrecitovali báseň. Mile překvapil Komorní dechový soubor, který si připravil písně Prší prší, Pat a Mat a Nesem vám noviny. Dvě žačky učitele Marka Šmause zahrály na kytaru píseň od Bee Gees. Závěr koncertu patřil dospělým studentům a moderátorovi, který publikum naučil píseň, kterou jsme se všichni rozloučili s krásným večerem a při zvuku rolniček se mnohým vybavily vzpomínky na blížící se Vánoce.

(Následující den obdržel ředitel této hudební školy milý a pochvalný dopis od divačky Ludmily Vernerové, sólistky Státní opery Praha. Fotky z vánočního koncertu naleznete na adrese www.zusharmonie.cz.)

Hana Rohličková

Objednávejte Český zápas

Náš církevní týdeník Český zápas můžete stále objednat

*** poštou na adrese**

Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6 - Dejvice

*** telefonicky**

220398107

*** mailem**

cesky.zapas@ccsh.cz

Roční předplatné činí 318 Kč

ZPRÁVY

Slavnostní bohoslužby

Slavnostní bohoslužby u příležitosti 87. výročí vzniku naší církve se konají 7. ledna v 15 h v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze. Vysluhují bratr patriarcha a biskupský sbor.

(red)

Tříkrálový koncert

Náboženská obec v Kolíně ve spolupráci s Olivovou nadací v Říčanech vás zvou na tradiční Tříkrálový koncert dětského pěveckého sboru a komorního sboru smyčcového orchestru Vox Bohemica, který se uskuteční 6. ledna od 18 h v Husově sboru, Husovo náměstí 273, Kolín III.

Program:

*Georg Friedrich Händel – Concerto grosso op. č. 6/ 2 F dur

* Leoš Janáček – Suita pro smyčce

* Josef Schreier – Missa pastoralis in C Bohemica

Vstupné dobrovolné. Výtěžek koncertu bude věnován dětem Olivovy léčebny.

(rst)

Pozvání do Brna

Brněnská diecéze zve na bohoslužby k 87. výročí vzniku církve, které se konají 8. ledna v 17 h v Husově sboru na Botanické 1, v Brně. Kázat bude ThDr. Tomáš Butta, pat-

riarcha, liturgii povede bratr patriarcha společně s brněnským biskupem ThDr. Petrem Šanderou.

Zpívat bude pěvecký sbor pod vedením ing. Jana Richtera.

(dr)

Modlitební týdny

V lednu proběhnou dva modlitební týdny. Od 7. do 14. ledna Alianční týden modliteb "Království Boží je mezi vámi".

Vybraný verš z Markova evangelia „I hluchým dává sluch a němým řeč.“ (Mk 7,37) bude provázet Týden modliteb za jednotu křesťanů od 18. do 25. ledna.

Texty jsou na www.ccsch.cz

(red)

Návštěva Domu Bible

K oslavě Dne Bible byla již v říjnu domluvena pro děti exkurze v Domě Bible a také bylo domluveno navštívení náboženských obcí v Praze Kobylisy a Libni se zástupci náboženských obcí. Původně mělo jet deset dětí. Počet se zúžil z různých důvodů na pět.

V pátek 24. listopadu jsme se vydali v půl osmé autobusem ze Sázavy. Pět hochů z dětského domova ve věku 14 až 17 let a já jáhenka ze Sázavy.

S potěšením konstatuji, že na této frekventované trase Sázava – Praha, kde je každodenní zpoždění, jsme dorazili do Prahy naprosto včas. V Domě Bible jsme byli mile uvítáni a užili jsme si poutavý hodinový výklad pana ředite-

le Žilky. Prohlédli jsme si stálou expozici a vděčně děkovali za trpělivost a ochotu, kterou nám pan ředitel věnoval.

Pokračovali jsme dále do náboženské obce v Praze–Kobylisy, kde nás srdečně uvítala sestra farářka Mgr. Dagmar Přibylková. Její laskavé přijetí nám umožnilo krátké odpočinutí a občerstvení. Vyprávěli jsme o dojmech z exkurze a bylo radostné zjištění, že ačkoli ne všechny děti dávaly najevo vnímavý zájem o výklad, informace v nich byly zasety. Děkujeme sestře farářce, že se nás ráda ujala a svou péči nás potěšila.

Dále jsme měli navštívit náboženskou obec v Praze–Libni. Nastoupili jsme do tramvaje a já zjistila, že mi sestra farářka Mgr. Karolina Krejčová poslala sms tohoto znění: „Dnes jsem mimo Prahu. Karolina“ A to už jsme vystupovali a blížili se k modlitebně. Podívali jsme se tedy na uzavřenou modlitebnu a navštívili jsme blízkou restauraci, kde jsme pohovořili, posilili se a vydali zpět do Sázavy. Výlet se vydařil i bez slíbené návštěvy v Libni. Hochům se výlet líbil. Mnohé děti následně litovaly, že s námi nejele. Tak snad pojedou příště.

Olga Rajnošková,
jáhenka ze Sázavy

Sborník "Dialog na cestě"

Stejnomený literární dramatický klub, který se schází při naší církvi v Praze 8 Karlíně pod vedením PhDr. Olgy Nytrové, představil veřejnosti svůj již druhý sborník, tentokrát na téma "světlo". Slavnostní prezentace se konala v galerii známého výtvarníka Zdeňka Hajného "Cesty ke světlu" za účasti bratra patriarchy Tomáše Butty, herečky Květy Fialové, profesorů University Karlovy Ivo Tretery a Milana Balabána a dalších osobností.

Publikace jedinečným způsobem analyzuje fenomén "světla". Snaží se přiblížit čtenáři duchovní hodnoty a to z různého úhlu pohledu. Je možné v ní nalézt teologická a filosofická pojednání, úvahy, básně, ilustrace i příběhy popisující osobní zkušenost. Z několika desítek autorů lze namátkou jmenovat herečku Tánu Fisherovou a herce vinohradského divadla Zdeňka Lončíka, světově proslulého filosofa Ladislava Hejdánka a Erazima Koháka, hudebníka Štěpána Raka, meteorologa Jana Zákopčaníka, básníka a faráře Pavla Žďárského, Ervína Kukuczku, Michaela Štojdlu a Stanislava Jurka, teologa Zdeňka Kučeru, Jiřího Vaníčka a Davida Tonzara, psychologa Jaro Křivohlavého, spisovatelku Jindřišku Kubáčovou, Ivanu Gottliebovou, farářku Petru Šáchovou, Olgu Nytrovou, Markétu Hlasivcovou, Iva Krause, Růženu Dvořákovou, Květoslavu Salmonovou, Elišku Peroutkovou, Vlastu Polívkovou, Evu Zvolánkovou, Pavla Grúna, Václava Strachotu, Otakara Ševčíka ad.

Sborník lze získat při osobní návštěvě literárního klubu každé úterý od 17 do 19 h ve Vítkově ulici 13 v Praze 8. Lze si o něj napsat na e-mail: monteko@wo.cz.

Jana Krajčířiková

Ivo Kraus

KALENDARIUM-LEDEN

1. 1. 1527 - Ferdinand I. vydal tzv. dvorský řád (Hofstaatsordnung), který se stal zárodkem pro vytvoření centrálních úřadů ve Vídni (protiváha zemských úřadů). Vznikla tajná rada (zahraniční politika), dvorská komora (finance) a v listopadu 1556 vojenská rada. Narazil na odpor stavů v jednotlivých zemích.

1. 1. 1787 - Vstoupil v platnost první díl jednotného občanského zákoníku pro příslušníky všech stavů. Pojednával zejména o právních vztazích mezi manželi a mezi rodiči a dětmi.

1. 1. 1862 - Narodil se v Praze **Jindra Vaníček** (+ 2. 6. 1934 v Praze) - právník a významný sokolský činovník. Významně se podílel na organizování a vedení sokolských sletů (od II. sletu po VIII.). Patřil v Československu k nejvýznamnějším osobnostem ve státě. Po jeho vzniku se podílel na budování čs. armády jako vedoucí pracovník na ministerstvu národní obrany (1918-27).

1. 1. 1942 - Zemřel v New Yorku **Jaroslav Ježek** (* 25. 9. 1906 v Praze) - český skladatel, klavírista, dirigent a sborník.

2. 1. 982 - Zemřel v Praze **Dětmár** - první pražský biskup (od r. 973). Původně cizinec ze Saska, po delším pobytu v Čechách ovládal jazyk domácích obyvatel. Zřízení biskupství bylo velkým úspěchem Přemyslovců. Jednak získali i v církevních záležitostech značnou nezávislost na římskoněmecké říši, jednak výchova vlastního kněžského dorostu při biskupském sídle znamenala posílení rozvoje vzdělanosti v Čechách. O samotném biskupu Dětmárovi mnoho zpráv nemáme. Víme, že se za jeho působení dále šířilo a upevňovalo křesťanství, stávaly se nové kostely a byl založen i první klášter. Stal se jím ženský benediktinský klášter sv. Jiří na Pražském hradě, jehož první abatyší byla sestra Boleslava II. Mlada. Díky této biskupově aktivitě se o něm mluví jako o muži "pobožném a moudrém", ale můžeme-li věřit vojtěšským legendám, pak Dětmár na smrtelné posteli kajícíně litoval své rozmařilosti a obával se pekelných trestů. Dětmárova veliká lítost nad spáchanými hříchy prý učinila velký dojem na Vojtěcha, jeho nástupce na biskupském stolci.

2. 1. 1732 - Narodil se v Praze **František Xaver Brixi** (+ 14. 10. 1771 v Praze) - hudební skladatel. Bývá často označován za předchůdce Mozarta. Možná proto byla Praha připravena na Mozartovy skladby a zněly jí domácky.

2. 1. 1762 - Došlo k zreformování Direktorata pro veřejné a kamerální (finanční) záležitosti (z roku 1749), kdy dostalo nový název - Spojená česko-rakouská dvorská kancelář (Vereinigte Hofstelle). Prvním kancléřem byl jmenován hrabě Rudolf Chotek.

2. 1. 1847 - Narodil se v Martinovsi u Buryně **Otakar Hostinský** (+ 19. 1. 1910 v Praze) - estetik a hudební vědec, zakladatel moderní české estetiky a hudební vědy. Je také autorem libreta k Fibichově Nevěště messinské.

3. 1. 1937 - Zemřel v Praze **Richard Weiner** (* 6. 11. 1884 v Písku) - básník, prozaik a publicista, který vstoupil do literatury jako autor "čapkovské generace" sbírkami *Pták* (1913) a *Usměvavé odřekání* (1916). Literárními postupy jako proud vědomí, prolínání vědomí a nevědomí, asociativním řazením atd. se přibližuje k autorům jako James Joyce a Marcel Proust. Jeho vliv na moderní českou poezii je mimořádný: sahá od J. Orteny a V. Holana přes J. Koláře a I. Blatného až třeba po obnovený zájem o nelevicovou avantgardu.

3. 1. 1967 - Zemřel v Praze **Jaroslav Fragner** (* 25. 12. 1898 v Praze) - architekt, návrhář nábytku a malíř, mj. autor plánů rekonstrukce Betlémské kaple.

5. 1. 1872 - Narodil se v Ostřihomí v Maďarsku **Otakar Mařák** (+ 2. 7. 1939 v Praze) - slavný operní pěvec-tenorista.

6. 1. 1582 - Narodil se **Jaroslav Bořita hrabě z Martinic** (+ 21. 11. 1649) - šlechtic z generace tzv. Španělů, kteří zahájili ostrou protireformační politiku. "Tehdáž vešel v pověst Jaroslav Bořita z Martinic, jenž na panství svém smečenském dal sedláky své psy štváti do kostela na kázání jezuitů a hostie svaté protivujícím se dal cpáti do úst" (V. V. Tomek). Pocházel ze starého českého římskokatolického rodu. Vychován byl jezuitu a řadu let strávil na církevních školách v Itálii. Byl vzdělaný, ale nesnášenlivý a útočný. V roce 1602 dostal císařský pochvalný list za vzorný protireformační postup. O rok později byl jmenován královským radou a 1609 dvorským maršálkem. V roce 1617 získal po Thumovi úřad karlístejnského purkrabí a stal se jedním z královských místodržitelů v Čechách. Spolu s V. Slavatou a Filipem Fabriciem byl 23. května 1618 defenestrován z okna Pražského hradu. Vývazl kupodivu bez vážnějšího poranění, zraněnému Slavatovi pomohl do bezpečí do domu Polyxeny Lobkovicové a ještě týž den uprchl v přestrojení z Prahy. Odjel nejprve do Mnichova a od ledna 1619 se usídlil v Pasově, kde se kolem něj a Slavaty vytvořilo jedno z center dočasné římskokatolické emigrace. Po Bílé hoře podněcoval vídeňský dvůr k represím proti povstalcům a vrátil se do Čech. Dostal zpět svůj majetek a rozšířil ho koupěmi statků konfiskovaných účastníkům povstání. Byl povýšen do hraběcího stavu (1621) a postupně zastával řadu vysokých zemských i dvorních úřadů. Vrcholem jeho kariéry bylo jmenování nejvyšším purkrabím v roce 1638.

6. 1. 1622 - V Mikulově (na Dietrichštejnově zámku) byla uzavřena mezi Gáborem Bethlenem a Ferdinandem II. mírová smlouva, která měla ukončit uherské stavovské povstání. Bethlen se měl vzdát dobytých území a titulu uherského krále. Za to obdržel titul říšského knížete a doživotně Sedmihradsko a 7 východouherských stolic. Účastníci odboje byli amnestováni a šlechtě byla potvrzena její privilegia (z roku 1606).

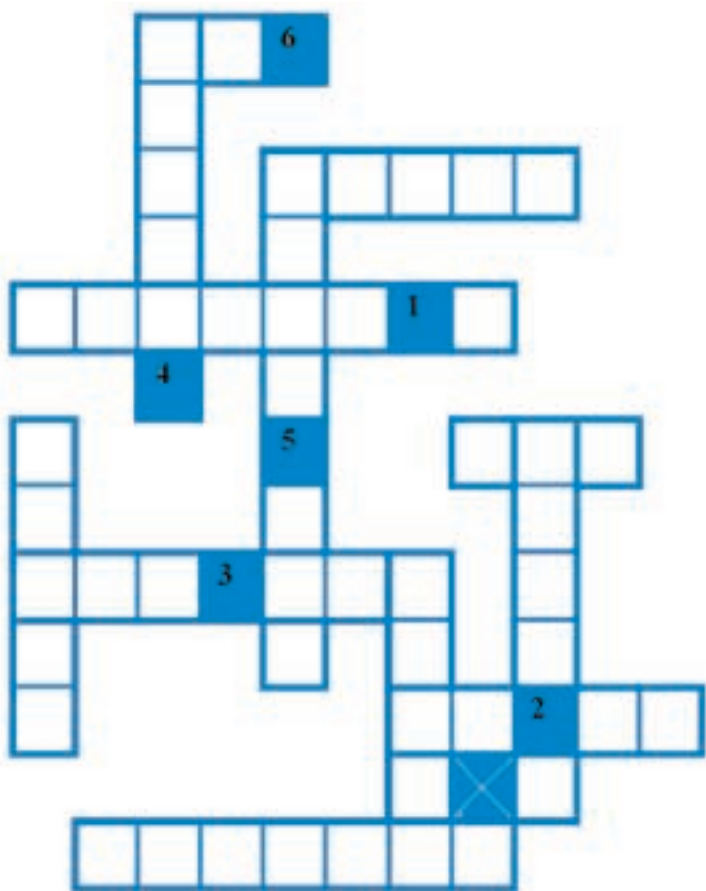
6. 1. 1882 - Narodil se v Semilech Ivan Olbracht, vlastním jménem Kamil Zeman (+ 20. 12. 1952 v Praze) - spisovatel a publicista.

(red)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Novoroční doplňovačka

Doplňte slova podle počtu jejich písmen, vždy ve směru zleva doprava a shora dolů.

8 písmen: Silvestr, veselost

7 písmen: bilance, začátek

6 písmen: oslava, radost

5 písmen: konec, novým, starý, výzvy

3 písmena: noc, rok

(Řešení z minulého čísla: Veliká radost)

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220 398 107, fax: 220 398 123,

mail: cesky.zapas@ccsch.cz, Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234 092 851, predplatne@predplatne.cz